

Igen Kedves Művészbártaim, Alkotók, Tisztelt Hölgyeim és Uraim, Kedves Olvasók!

Igaza van a költőnek. Az alkotás igazából nem más, mint kísérlet a bánat ellen. A művészet igazából nem más, mint az idő ellen való orvosság.

Mert itt vagyunk az időben, Biharkeresztesen mindahányan szelíd, jó akaratú, veszekedős, izgága, nagyvonalú, kisstílusú, gyámoltalan és agresszív magyarok. Erkezhetünk bár, a nekünk kedves Debrecenből, vagy valamelyik tó-parti helységről, Tállyáról, akár a buckákból, Szabadkáról, bármely eszközzel, vagy zsebünkben magyar útlevelel, vízumot felmutatva a gumikesztyűs vámosoknak.

No! Ez itt mellékes, hogy úgy mondjam alkalmi dolgok. Elsuhan fölöttünk a drága idő, az idő, amiről beszélek. Akár szomorúak is lehetnénk miatta, vigasztalhatnánk magunkat szép szavakkal, tárgy lehet a művészetnek ez a suhanásnak és a vigasztalásnak a bonyolult viszonya is, s mint látjuk nem mindig eredménytelenül, nem is mindig kérdőjelezhető minőségben, sőt. A művészet tehát, szüntelen reménye annak, hogy az elmúlásban van valami örök. Örök lehet egy vonal, egy sor, egy rím, egy fájdalmas hang a hegedűn, Anna, Léda, vagy tudom is én. Mikor felismerjük az ilyen öröknek hitt dolgokat, szívünk megtelik melegséggel, boldogok vagyunk egy kicsikét. Mellesleg mondom, hogy legyen irodalmi kitekintés is, anélkül ugyanis, mint hallom nincs üdvösség. Ezért minden önkínzás, lélek és persze ki ne szeretné, ha szeretnék. Az ősszel Szegeden nyitottam meg a szabadkai és a szegedi művészek tárlatát, s nagy szeretettel gondoltam Biharkeresztesre és a következőket mondtam: Keresztesen azon elmélkedem, hogy a polgári társadalom (elveszett) szellemi hagyatékát mi alkotók hordjuk magunkban. Őrízve, keresve, táplálva összekötjük, és végül is térben beteljesedik, anyagiasodik gondolatunk. Ami kínoz, készlet, a mementó

COGITO ERGO SUM (GONDOLKODOM, TEHÁT LÉTEZEM)

pedig duzzad, sokszorosodik. Így vagyok én itt Biharkeresztesen is festő kollegáimmal. Ma délután a lakóparkban átjárva a műtermet, gondolkodva az alkotás mivolta felett. Nézem a színeket, érzem a hangulatot, és lám kezdődik bennünk a hatás, amit az imént olyan nagyvonalúan mondtam, fogalmaztam Önöknek. Ám a biharkeresztesi alkotók, ravasz alkotók, remélik a mindenséget, igényt tartanak a névtelenre, viszont komoly harcokban edzett emberek ők, ezért tudva-tudják, illúzió minden igyekezet. Tehát maga a kiállítás, amelyet nagy szeretettel nézünk, nemcsak egy remek ötlet, a képek beállítása, a képek aranzsálása, nem egy alkalmi rögtönzés, ráhibázás, de tudatos viszonyulás az, a világhoz. A világhoz - és persze akkor megint témánál vagyunk - meg az időhöz is. Úgy vagyunk ezzel - ezt eddig nem tudtam ilyen pontosan, de ezek a képek vezettek rá, barátaim alkotásai, - mint az iskolai kollekcióval, a begyűjtött rovarok és a gombostű viszonyával. Hogy a bogár és a tű csupán kellék egy nagyobb egységben, és egyik nélkül sem ér a gyűjtemény fabatkát sem. Jaj-jaj! Most pedig a fabatkánál vagyunk, akkor csókoltassuk meg már szegény Kosztolányit, szülővárosom nagy íróját, vagy Kodályt. És Bartók Béla előtt is megannyiszor kalapot kell emelnünk, itt nekünk művészeknek és a magyar nemzet minden tagjának. Jó hogy itt vagyunk, jó hogy találkoztunk. Sajnálattal konstatáltuk, hogy néhányan nem jöttek, hiányoznak. És jó, hogy így állnak dolgaink, lehet jönni-menni, hozni-vinni portékát, lehet sörözni, dumálni. Lehet itt már mindent. Egyszer Vajdaságban, egyszer Erdélyben, egyszer Biharkeresztesen, egyszer Debrecenben, egyszer majd talán Európában valahol. Bolond idők után vagyunk. Meg kell becsülnünk a jelent. Nézem a képeket ismét, és azon gondolkodom, nem állítom, hogy minden ellen használ az élmény, de azt tudom, hogy az időből ügyesen kihasítunk egy szeletkét, azt mondjuk rá, hogy Biharkeresztes július 3., 15., 12., szerda, csütörtök, hétfő, vagy bármely nap, és ezzel a keletkezett terminussal, jobba, szebbé, elviselhetőbbé, tartalmasabbá, vidámabbá, vagy talán szomorúbbá válik a képek által. Minden más, Uraim és Hölgyeim, csak illúzió, és mint ilyen, szintén mellékes körülmény. Meleg szavakat tudok magamban hordozni, és hordozom is. Meghatározott személyek, tisztségviselők, a polgármester, a jegyző asszony, munkatársai és a mögöttük álló képviselő-testület, mi köszönetünket, a mi megelégedésünket kell, hogy hallják. Szeretettel jövünk Biharkeresztesre, szeretettel megyünk el. Azzal a reménnyel, jó egészséget kívánva mindannyiunknak, az alkotóknak, Biharkeresztes valamennyi polgárának, hogy jövőre ismét láthassuk és megölelhessük egymást.

Szeret benneteket: Kerekes Sándor

FELHÍVÁS

Biharkeresztes Város Önkormányzata 2006. szeptember 23-án a Városi Művelődési Házban rendezi meg "Kukorica Fesztivál" elnevezésű szakmai és kulturális rendezvényét.

**A kulturális programokon belül versenyt hirdetünk, amelyre
- kukoricából készült ételeket
- kukoricából készült használati tárgyakat várunk.**

Jelentkezni a művelődési házban lehet szeptember 15-ig személyesen vagy az 54/430-065 telefonszámon.